

Neh 13,15 V oněch dnech jsem v Judsku viděl, že někteří lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Varoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny.

16 I Týrané tu byli usazení; přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali v den odpočinku Judovcům, a to přímo v Jeruzalémě.

17 Měl jsem o to spor s judskými šlechtici a ptal jsem se jich: "Jakého zla se to dopouštíte? Znesvěcujete den odpočinku!"

18 Což právě tak nejednali vaši otcové? Proto náš Bůh uvedl všechno toto zlé na nás a na toto město. A vy jej zase popouzíte k hněvu proti Izraeli tím, že znesvěcujete den odpočinku."

19 Když přede dnem odpočinku padl na jeruzalémské brány stín, **rozkázal jsem, aby byla zavřena vrata** a aby je neotvírali dříve než po dni odpočinku. Některé ze svých služebníků jsem postavil k branám, aby nikdo nenosil břemena v den odpočinku.

20 Když kupci a prodáváci všelijakého zboží nocovali jednou i dvakrát vně Jeruzaléma,

21 varoval jsem je a vytýkal jsem jim: "**Proč nocujete před hradbami? Bude-li se to opakovat, vztáhnu na vás ruku.**" Od té doby v den odpočinku nepřicházeli.

Jk 4,7 **Podřídte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu** a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.

1P 5,8 Budte střízliví! Budte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil.

9 **Vzepřete se mu**, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy.

Gn 4,3 Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země.

4 Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar,

5 na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.

6 I řekl Hospodin Kainovi: "Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?"

7 Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? **Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.**"

8 I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.

9 Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Odvětil: "Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?"

10 Hospodin pravil: "Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země.

11 Budeš nyní proklet a vyvržen ze země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra.

Ř 5,19 Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšnými, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.

20 K tomu navíc přistoupil zákon, aby se provinění rozmohlo. A **kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost,**

21 aby tak jako vládl hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Ř 6,1 Co tedy máme říci? Že **máme dále žít v hříchu**, aby se rozhojnila milost?

2 **Naprosto ne!** Hříchu jsme přece zemřeli - jak bychom v něm mohli dále žít?

Ř 6,11 Tak i vy počítejte s tím, že **jste mrtvi hříchu**, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

12 Nechtě tedy **hřích neovládá vaše smrtelné tělo**, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce;

13 ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.

14 **Hřích nad vámi už nebude panovat**; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.

15 Co z toho plyne? **Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne!**

Jk 1,14 Každý, kdo je pokoušen, je strháván a váben svou vlastní žádostivostí.

15 **Žádostivost pak počne a rodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.**

Jak bojovat s hříchem

Když jsme na sborové dovolené diskutovali o sedmi hlavních (smrtných) hříších, uvědomoval jsem si, že každý z těchto hříchů mne nějakým způsobem ohrožuje. S některým z nich si s pomocí Boží poradím snadno, s některými musím tvrdě bojovat.

Hřích nepřichází z ničeho nic. **Hříchu předchází pokušení.** Pokušení není samo o sobě hříchem, ale záleží na tom, jak se k němu postavíme. Podle toho se pak vyvíjí celá situace.

Pokud mu dáme prostor, pak začne ovládat naši mysl, a světe div se – hřích je na světě!

Jakub, když popisuje tento duchovní princip, hovoří o žádosti (parafráze: zlé tužby)

Jk 1,14-15 Pokušení pochází z našich vlastních myšlenek a zlých tužeb. Zlé myšlenky jsou zárodkem hříchu a hřích vede k rozkladu a smrti.

*Jk 1,14-15 Každý, kdo je pokoušen, je strháván a váben svou vlastní žádostivostí. **Žádostivost pak počne a rodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.***

Na začátku je myšlenka. Tu jde poměrně snadno odmítnout. Pokud ji ale neodmítneme, a začneme se jí v mysli zabývat, bude stále silnější, až nás nakonec ovládne, a pak už je jen otázka času, kdy se z ní stane čin. A vykonaný čin přináší smrt.

Příklad: závist, která vede ke krádeži, posléze až k vraždě.

Achabovi, Izraelskému králi se líbila vinice Nábota. Nabídl mu, že ji odkoupí. Nábót nesouhlasil, protože patřila odjakživa jeho předkům. Král chtěl jí a přemýšlel, jak by jí získal. Pomohla mu jeho manželka Jezábel. Vymyslela jednoduchou akci: napsala svým známým, představitelům města ať seženou dva muže, kteří obviní Nábota, že se rouhal proti Bohu. Za rouhání byl trest smrti. A tak se to i stalo. Nábota postavili před soud, dva muži (Bible říká: „ničemníci“) ho obviní z rouhání proti Hospodinu a Nábót je ukamenován. Král okamžitě jeho vinici zabaví. A má co chtěl.

Na začátku byla touha, závist, a končí to lží, krádeží a vraždou.

Proto nás Bible vybízí k tomu, abychom byli ostrážiti na to, co se děje v naší mysli. Buďte strážliví, buďte bdělí!, říká Petr.

*1P 5,8-9 Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil. **Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratři všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy.***

A Jakub doplňuje tato slova praktickou výzvou:

Podříď se Bohu, vzepři se ďáblu...

*Jk 4,7 **Podříďte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.***

Někdy se vmlouváme, že pokušení bylo silnější než já, nemohl jsem odolat, neměl jsem sílu se vzepřít. Ne, Bible říká, že za to, **jak se postavím k pokušení, jsem zodpovědný já.**

Nemohu svádět vinu na okolnosti, na svou povahu, na druhé, nebo dokonce na Boha. Ano, pokušení může být silné, dokonce šité na míru na mne. Ale vždy je to otázka rozhodnutí, jakou cestou se vydám.

Cesta k vítězství je jednoduchá: **poddej se Bohu a pak se vzepři ďáblu!**

Bez poddání se Bohu to není možné.

Někdy si řekneme – s tím nebudu Boha zatěžovat, to zvládnou sám. A pak selžeme.

Nesmíme zapomenout, že za pokušením je ďábel. To on vkládá do naší mysli nápady, impulzy, lákavé nabídky, kterými nás chce svést k hříchu. A protože má dlouhou zkušenost s pokušením lidského rodu, snadno nás přelstí. Ví, kde je naše slabé místo, a na to zaútočí.

Podívejme se na Pána Ježíše, když po křtu odešel na poušť, aby se modlil. Po 40. dnech přichází ďábel a pokouší ho. Ví, že má hlad, a tak říká: vždyť jsi Boží Syn, tak udělej z kamení chléb.

On věděl, že Pán Ježíš tu moc má. Když proměnil vodu ve víno, proč by nemohl proměnit kamen v chléb?

Seskoč z chrámu – vždyť Bůh slíbil, že tě ochrání andělé, nic se ti nestane – a budeš demonstrovat svou moc, lidé tě budou následovat... – to vše jsou pokušení na míru.

Mne ani tebe ďábel pokoušet tímto způsobem nebude. Kdyby nám řekl: proměň kamen v chléb, nebo skoč z věže – to by nikdo z nás neudělal. A on to ví, to byla **pokoušení šitá na míru** pro Ježíše, pro nás má připravená jiná. Taková, která odpovídají naší povaze a našemu charakteru.

Možná je to pokoušení, v jehož pozadí je závist, lenost, lakomství, nestřídmost, hněv, pýcha anebo dokonce smilstvo.

ďábel zná naše slabá místa a na ty útočí.

Proto je tak důležité dříve než se mu vzepřeme, poddat se Bohu.

Protože Bůh nám jednak ukáže na nebezpečí, na záludnost, na léčku, kterou na nás ďábel nachystal, a také nám dá sílu a moudrost jak se bránit.

Stalo se mi to mnohokrát, v mé hlavě se objevila hříšná myšlenka. Až jsem se musel oklepat. Kde se tam vzala? Když jsem poctivě zpytoval sám sebe, své nitro, došel jsem k závěru, že to není nic, co by vycházelo z mého srdce. A přesto se myšlenka objevila, a stále se vracela.

Říkal jsem si: Bože, kde se to ve mně bere? A Pak jsem dostal odpověď. To není z tvého srdce, ale je to myšlenka, kterou tam vložil satan.

Jeho záludnost mimo jiné spočívá v tom, že se nám snaží namluvit, jak jsme hrozní, že se takovéto myšlenky objeví v naší mysli. V té mysli, kterou přeci Ježíš očistil, proměnil a naplnil svým Duchem.

Je to jen důkaz toho, že se nic takového v tvém životě nestalo – útočí satan!

Proto nás Pavel vybízí:

Ef 6,16 a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.

To jsou ty ohnivé střely, kterými chce zpochybnit to, co v našem srdci, v naší mysli, v našem životě udělal Bůh. A proto je třeba mít štít víry, a každou takovouto myšlenku odrazit.

Luther řekl: „Nemůžeme zabránit ptákům, aby nám létali nad hlavami, ale nesmíme jim dovolit, aby si na našich hlavách udělali hnízda.“

Satan bude své ohnivé střely střílet, ale štít víry nám pomáhá, aby nás nezasáhly a nezničily nás.

Jak tedy bojovat s hříchem?

(možná by název kázání mohl znít: jak bojovat s pokoušením, nebo jak bojovat s ďáblem – jak vést duchovní boj)

1. Nedávej ve své mysli žádný prostor pro pokoušení

Genesis 4, Kain a Abel

Gn 4,3 Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země.

4-5 Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar, na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.

6 I řekl Hospodin Kainovi: "Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?"

*7 Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? **Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.**"*

8 I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.

9 Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Odvětil: "Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?"

10 Hospodin pravil: "Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země.

11 Budeš nyní proklet a vyvržen ze země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra.

Kain zemědělec, Abel pastevec – oba přinesli Hospodinu oběť. Abelovi Bůh přijal, Kainovu ne. Proč ne? Nevíme, to nám Bible neříká. Kaina to nazlobilo! Je to nespravedlivé, můj mladší brácha má snad i u Boha protekci? Dřu se, země plodí trní a bodláčí (to už není takové, jak to bylo dřív, jak to měli mí rodiče v ráji!!!) A když z toho, co vypěstují, dám oběť Bohu, tak on ji nepřijme! A mého bratra přijme. Nespravedlnost!

A v jeho srdci vzplanul hněv. Tak velký hněv, že to dokonce bylo vidět na jeho tváři.

V tu chvíli k němu promluví Hospodin a ptá se ho, proč se tak hněvá? I Tebe, Kaine přijmu, pokud budeš konat dobro. Pokud ne, **hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.**"

Velice jasně zde Hospodin ukazuje, jak to v duchovním životě chodí.

Hřích se uvelebí u tvých dveří a dychtit po tobě.

Pokušení přijde, většinou když to nečekáme. Pokušení není hřích, hříchem se stává, když mu dáme prostor. Pokušení je třeba odmítnout. Nenechat ho, aby se uvelebilo u našich dveří. Nepohrávat si s ním.

Uvelebilo (nádherné a výstižné vyjádření) – je mu u nás dobře. Ví, že o něm víme a že nad ním přemýšlíme. Pohráváme si s myšlenkou. Ne – hřešit nechceme, nebudeme, ale je to tak lákavé...

Pro muže to může být pohled na krásnou ženu – ne já jsem věrný své manželce! Smilstvo je hřích, to nikdy! Neexistuje! To bych své ženě, dětem, a nakonec i Bohu nikdy neudělal!

Ale ta žena je pravdu krásná, líbí se mi, kdybych byl nevěřící řekl bych si: ta by stála za hřích – ale to neříkám, protože přeci patřím Bohu a takové řeči vést se nesluší.

No, a kdyby měla o mě zájem, tak bychom jen pohovořili, a pak bych jí vysvětlil, že jsem ženatý... jen bych se jakoby omylem dotknul, v příhodný okamžik možná objal, políbil to ne! No, třeba by měla nějaký problém, já bych jí povzbudil, objal, a kdybych jí políbil, bylo by to vlastně vyjádření toho, že s ní cítím... Na tom není nic špatného.

Hřích se uvelebil u mých dveří. Je mu tam dobře. A čeká na příhodný okamžik. Teď ještě ne, teď mu stačí, že si s ním pohrávám, že s ním laškuji. Říká si: jen pokračuj, já tu u tvých dveří počkám, však ony se pomaličku budou otvírat... A až je otevřeš, vklouznu dovnitř, ani to nezpozoruješ, a pak – pak už bude pozdě!

To nemusí být zrovna smilstvo, může to být závist, hněv, pýcha, sobectví, nepoctivost, nebo i lenost...

Hospodin říká Kainovi: *hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.*

Ty nad ním máš vládnout! Je to tvé zodpovědnosti!

Nestvořil jsem tě jako člověka, který podlehne jakémukoliv pokušení. Jako člověka bez síly, bez možnosti vzepřít se zlému, bez možnosti odmítnout pokušení. Dal jsem ti moc nad pokušením vládnout. Ale záleží, jak se rozhodneš!

A mimo to, stojím vedle tebe, budu ti nablízku, pomůžu ti, ale rozhodnout se musíš ty!

Jak často se vymlouváme na okolnosti, na slabou vůli, na souhru náhod, na druhé lidi, na vliv společnosti...

Ne, říká Hospodin – ty máš nad ním vládnout!

Áron – pod horou Sinaj, vyrobí ze zlata, který mu Izraelci přinesli býčka, kterému se klaní. A když se Mojžíš vrátí z hory a chce vysvětlení, říká: lidé chtěli boha, tak jsem jim řekl

Kdo má zlato, strhněte je ze sebe. I dali mi, a hodil jsem je do ohně, a udělalo se to tele. Ex 32,24

Udělalo se...

Kdykoliv zhřešíme, máme tisíce výmluv, jak svůj hřích vysvětlit.

Jenže vykonaný hřích přináší smrt. Něco v nás zemře. Něco v našem nitru se zlomí, vychladne, ztratí citlivost, ztvdne, zkamení

A jediná cesta, jak z toho ven je v pokání vyznat hříchy, prosit Pána Ježíše o odpuštění, prosit aby to co v nás zemřelo, probudil k životu.

Podívejme se ještě na jeden příběh, který nám ukazuje, že k pokušení je třeba zaujmout nekompromisní postoj, je třeba aktivně se postavit proti.

2. Proti pokušení se aktivně postav – vyžeň ho

Izrael se vrátil z Babylonského zajetí. Opravili hlavní město – Jeruzalém, obnovili chrám a postupně se zabydleli. Vrátili se k Bohu. Začali podnikat, začali svobodně žít.

Tehdy ale nastal problém. Bylo hodně práce, a tak to mnozí řešili tak, že pracovali i v sobotu. Ale sobota patřila Hospodinu. Neměli pracovat, ale měli se cele zaměřit na svého Boha. Místo toho, jak píše Nehemijáš: *lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do*

Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Varoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny.

V Jeruzalémě ale bydleli i lidé jiných národností, a to čile obchodovali sobota nesobota. *Týřané usazení v Jeruzalémě přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali je v den odpočinku Judovcům...*

Hřích se zabydlel, uvelebil nejen před dveřmi, ale přímo v Jeruzalémě.
Co s tím?

Neh 13,15 V oněch dnech jsem v Judsku viděl, že někteří lisují hrozny v den odpočinku, že přinášejí pytle obilí a nakládají na osly, a také že přinášejí do Jeruzaléma víno, hrozny a fíky a všelijaká břemena v den odpočinku. Varoval jsem je toho dne, kdy prodávali potraviny.

16 I Týřané tu byli usazení; přinášeli ryby a všelijaké zboží a prodávali v den odpočinku Judovcům, a to přímo v Jeruzalémě.

17 Měl jsem o to spor s judskými šlechtici a ptal jsem se jich: "Jakého zla se to dopouštíte? Znesvěcujete den odpočinku!"

18 Což právě tak nejednali vaši otcové? Proto náš Bůh uvedl všechno toto zlé na nás a na toto město. A vy jej zase popouzíte k hněvu proti Izraeli tím, že znesvěcujete den odpočinku."

*19 Když přede dnem odpočinku padl na jeruzalémské brány stín, **rozkázal jsem, aby byla zavřena vrata** a aby je neotvírali dříve než po dni odpočinku. Některé ze svých služebníků jsem postavil k branám, aby nikdo nenosil břemena v den odpočinku.*

20 Když kupci a prodavači všelijakého zboží nocovali jednou i dvakrát vně Jeruzaléma,

*21 varoval jsem je a vytýkal jsem jim: "**Proč nocojete před hradbami? Bude-li se to opakovat, vztáhnu na vás ruku.**" Od té doby v den odpočinku nepřicházeli.*

Nehemijáš nejprve lidem vysvětluje, že je to hřích, pro který se jejich otcové dostali do zajetí. Ale u vysvětlování nezůstane. To je málo. Rozkáže, aby v pátek večer, jakmile zapadne slunce, zavřeli brány a nikoho až do konce sobotního dne odpočinku do města nepustili.

Obchodníci to akceptovali, ale našli jinou strategii. Nemůžeme my do města, přijdou lidé za námi. Utábořili se před Jeruzalémem, vystavili zboží, možná nabídli slevy, a lidé začali chodit za nimi.

Když se to stalo jednou, dvakrát, Nehemijáš udělal radikální řez.

Šel za nimi a řekl jim: Pokud chcete dělat byznys, OK, máte na to 6 dnů v týdnu. Ale pokud uvidíme, že budete v sobotu – v den odpočinku nocoovat před Jeruzalémem, pošlu na Vás armádu, vyženu Vás, zabavím Vám zboží a pokud nepřestanete, vztáhnu na vás ruku.

Pomohlo to, pokušení, vlastně již hřích byl vykázan nejen z města, ale i od dveří Jeruzaléma!

Přijde-li na nás pokušení, a ono přijde, je třeba s ním udělat krátký proces.

Nejen pasivně přihlížet a myslet si, že zůstane přede dveřmi. Je třeba se aktivně se postavit proti. Vyhnat ho, třeba i násilím.

*Jk 4,7 **Podříďte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu** a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám.*

Protože mnohdy sami nemáme sílu, odvahy, nebo se nám možná i trochu nechce, je třeba na pokušení poslat toho, který s ním nebude vyjednávat, ale vyžene ho. Toho, který má moc a autoritu, a jestliže řekne, odejdi, pak pokušení musí zmizet. A satan musí odejít.

Podřídit se Bohu, a vzepřít se ďáblu – to je cesta k vítěznému životu.

3. Za své rozhodnutí jsme zodpovědní

Pokoušení je všude kolem nás, ohnivé šípy toho zlého na nás míří a vystřelují v jakýkoliv okamžik, ale Bůh je všude přítomný. Stojí vedle nás, aby nás chránil, a aby našeho nepřítele zahnal.

Jde o to, abychom ho požádali o pomoc.

A to je rozhodnutí, za které neseme zodpovědnost jen a jen my.

Hospodin řekl Kainovi: přijmu i tebe, pokud se postavíš na stranu dobra.

Kain na to Hospodinu neodpověděl. Neprosil o pomoc, nestál o to, co mu radí Bůh.

Ale šel, pozval Abela na své pole, a tam ho zabil.

A tak hněv porodil vraždu...

Jk 1,14 Každý, kdo je pokoušen, je strháván a váben svou vlastní žádostivostí.

15 Žádostivost pak počne a rodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

Abel je mrtvý, ale i Kain je mrtev – duchovně mrtvý.

A to vše proto, že se nepostavil pokušení, ale otevřel mu dveře.

Jsme zodpovědní za své rozhodnutí.

A máme někoho, kdo nad pokušením, hříchem a satanem zvítězil – Pána Ježíše, a on zaslubuje odpuštění a svou pomoc.

1J 2,1 Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímlyvce, Ježíše Krista spravedlivého.

2 On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

Ř 5,19 Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníci, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.

20 K tomu navíc přistoupil zákon, aby se provinění rozmohlo. A kde se rozmohl hřích, tam se ještě mnohem více rozhojnila milost,

21 aby tak jako vládla hřích a přinášel smrt, vládla ospravedlněním milost a přinášela věčný život skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Ř 6,1 Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost?

2 Naprosto ne! Hříchu jsme přece zemřeli - jak bychom v něm mohli dále žít?

Ř 6,11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

12 Nechtě tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce;

13 ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.

14 Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.

15 Co z toho plyne? Máme snad hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Naprosto ne!

Žd 12,4 Ještě jste se až do krve nezprotivili, proti hříchu bojujíte.

Žd 12,4 Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.

Heb 12,4 Ještě jste se až do krve nevzepřeli v boji proti hříchu.